

การสร้างเมืองปัตตานี

วรรณิ์ คุ่มพงศ์พันธ์ ถอดความจาก

The Story of Pattani

By J. Teeuw and D.K. Wyatt

เรื่องราวต่อไปนี้เป็นเรื่องที่คนสมัยก่อนเล่าให้ฟัง เกี่ยวกับกำเนิดของกษัตริย์ ซึ่งเป็นผู้สร้างเมืองปัตตานี ดินแดนแห่งสันติ

กษัตริย์แห่งเมือง Kota Maligai ทรงพระนามว่า พญา Tu Kerub Mahajana พระองค์มีราชโอรสองค์หนึ่ง ทรงพระนามว่า พญา Tu Antera เมื่อกษัตริย์องค์นี้สิ้นพระชนม์ โอรสได้เป็นกษัตริย์สืบต่อจากพระราชบิดา ทรงเรียกตัวเองว่า พญา Tu Nakpa

ในรัชสมัยของกษัตริย์องค์นี้ มีการไปล่าสัตว์เสมอ ๆ อยู่มาวันหนึ่งขณะที่พระราชอาประทับอยู่บนราชบัลลังก์ มีพวกเสนาบดี เจ้าหน้าที่ และข้าราชการบริพารทั้งหมดเข้าเฝ้าอยู่ พระองค์ครัสันว่า ข้าได้รับรายงานมาว่า สัตว์ป่าบริเวณชายทะเลอุดมสมบูรณ์มากจริง ๆ เหล่าเสนาบดีก็กราบทูลว่า "ขอเดชะใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท เป็นความจริงตามที่พระองค์ครัส ข้าพระพุทธเจ้าได้รับทราบมาเช่นเดียวกัน พะยะคะ" พระราชาตรัสว่า "ถ้าเช่นนั้นจงรวบรวมคนไว้ พรุ่งนี้เราจะไปล่าสัตว์ตามชายฝั่งทะเลกัน" เสนาบดีทูลตอบว่า "ขอรับด้วยเกล้า พะยะคะ"

เช้าวันต่อมา พระราชาทรงออกไปล่าสัตว์ พร้อมด้วยข้าราชการบริพาร เมื่อทุกคนมาถึงบริเวณที่จะ

ล่าสัตว์ ได้หยุดและกางเต็นท์ พระราชาเสด็จลงจากหลังช้างเข้าไปประทับในเต็นท์ เหล่าข้าราชการบริพารเข้าเฝ้า พระราชามีรับสั่งให้คนไปหารอยกวาง เมื่อคนเหล่านั้นกลับมาเข้าเฝ้า ก็ได้ทูลว่า "ขอเดชะ ในป่าใกล้ทะเลมีรอยสัตว์ต่าง ๆ มากมายพะยะคะ" พระราชาตรัสว่า "ดีมาก เราจะออกไปล่าสัตว์กันแต่เช้าตรู่"

เช้าวันต่อมา บ่วง ตาข่ายก็ถูกวางตกไว้ แล้วทุกคนเข้าไปในป่าเพื่อล่าสัตว์ ตั้งแต่เช้าจนกระทั่งตะวันบ่าย แต่ไม่ได้สัตว์เลยแม้แต่ตัวเดียว พระราชารุสีกประหลาดพระทัยมาก จึงได้รับสั่งให้ปล่อยสุนัขล่าเนื้อ ๒ ตัวของพระองค์ เมื่อสุนัขได้เนื้อถูกปล่อย หลังจากนั้นประมาณ ๒ ชั่วโมงก็ได้ยินเสียงเห่า พระราชาเสด็จไปตามเสียงของสุนัขทันที เมื่อพระองค์เสด็จไปถึงบริเวณนั้น ทรงพบคนซึ่งไปกับสุนัข พระราชาตรัสถามว่า "สุนัขมันเห่าอะไรล่ะ" พวกนั้นก็ทูลว่า "ขอเดชะ ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท มีกระเจงสีขาวตัวหนึ่งขนาดเท่ากับกวาง ตัวของมันขาวเป็นประกายสุกใสทีเดียว นั่นคือสิ่งที่สุนัขกำลังตามล่าอยู่ แต่กระเจงตัวนั้นมันหายไปบนชายหาดที่นี่ พะยะคะ"

(อ่านต่อหน้า ๑๕)

การสร้างเมืองปัตตานี (ต่อจากหน้า ๓๐)
หลังจากที่พระองค์ได้ทรงฟังรายงานของคนเหล่านี้ พระองค์จึงเสด็จไปยังสถานที่แห่งนั้น ที่นั่น พระองค์ได้พบบ้านหลังหนึ่ง มี ๒ ชายอายุ อาศัยอยู่ แก่เสียวซีพัวการจับกุ้ง และวางบัวงักกั สัตว์ต่าง ๆ พระราชารับสั่งให้ถาม ๒ ชายอายุ ว่า มาตงรกรากอยู่ที่ไหนเมื่อไร เติมอยู่ที่ไหน เมื่อเหล่าอำมาตย์ถามเรื่องนั้นแก่ ๒ ชายอายุ ทั้งสองกราบทูลว่า "ขอเอชะ ๆ ข้าพระพุทธเจ้าเป็นคนใช้ของพระองค์ แต่เดิมเราอยู่ในเมือง Maligai

เมื่อพระอัยการของพระองค์เสด็จไปอยุธยา เพื่อจะตั้งถิ่นฐานที่นั่น เราก็ถูกเรียกตัวมา และร่วมเดินทางไปกับพระองค์ด้วย เมื่อพระองค์มาถึงที่นี่ ข้าพระพุทธเจ้าเกิดไม่สบาย ดังนั้น จึงถูกทิ้งไว้ที่นี่" พระราชาคร่ำครวญว่า "ชื่ออะไร" ชายชราทั้งสองทูลว่า "ข้าพระพุทธเจ้าชื่อ เอนกคักตัน" เมื่อพระราชาทรงได้ยินดังนั้นก็ทรงชวยชราบอก พระองค์ได้เสด็จกลับที่พัก

ในคืนเดียวกันนั้น พระราชาทรงปรึกษาทหารีอกับ

